

La vie en 2CV 2006

Jerker Pettersson

La vie en 2CV 2006

makeit publishing

Dag 1 - Eksjö camping
2006, July 6, Thursday, 21:22

Exotiskt nog har vi landat på Eksjö camping. Mitt i bibelbältet

Det är mycket kors här. Campingen är nästan full och har kyrka. För oss kostade det 100 kronor för en natt, utan kvitto, tror vi. Receptionisten hade kors runt halsen.

Omar, som 2CV'n heter, har tagit oss dryga 30 mil från Stockholm till Eksjö på 0,56 liter per mil. Första paus blev i Boxholm, söder om Mjölby, där en av Anitras butiker kunde besökas. 120 kronor, dvs. 13 Euro för en liten flaska whisky.

På denna campingen säger PC'n att det finns ett trådlöst nätverk som är öppet. Det är det vi använder nu. Här behövs ingen mobiltelefon. Campingen har toa med toalettpapper och det finns dusch. Snyggt och rent, knappa 2 km från Eksjö centrum.

© Jerker Pettersson, 2006-08-22
ISBN not assigned
Printed in Sweden

Den hemvanda bekvämligheten får en att uppskatta det enkla. Att det faktiskt finns toapapper. Att det finns varmvatten i duschen, för 2 kronor för 4 minuter. Omväxling ger perspektiv.

Dag 2, Eksjö-Oldenburg
2006, July 7, Friday, 22:19

Från smålands urskogar, via Skånes slätter, genom danskt plattlandskap, över vattnet till Puttgarden och ett litet hotell i Oldenburg

Ett dopp i den svenska insjön vid campingen satt fint. En stadig frukost. 52 mil till Puttgarden. Lunch i Älmhult. Värmerekord i Sverige på +32C i norra Skåne. Nu nere på 0,53 liter per mil och det verkar som att motorn blir piggare och piggare. Piggast är den när det går att ligga alldeles bakom en långtradare och åke med i det vinddrag som bildas.

Bland trafikanterna utmärker sig norrmännen. De kör som vildar. Oavsett om det är personbilar eller bussar. Vad är det med dem? Vi såg ett väldigt otäckt tillbud idag, alldeles framför oss. Med en norрман som prejade en

2

långtradare. Har de inga körkort i Norge? Eller är det för att de har blivit utsläppta från de hårda norska trafiklagarna?

I Oldenburg är det lika varmt som norröver. Total tropisk hetta. Öppna fönster. Endast lakan.

Dag 3, Tyskland, Holland, Belgien
2006, July 8, Saturday, 23:08

Tyskland är "ivägen", som vi säger. Fast vägen i Tyskland bär oss ur Tyskland och in i Holland, som snabbt passeras för att göra entré till Belgien.

Oops, det blev 75 mil idag. Omar jobbade duktigt i 100 km/tim på Autobahn. Fortfarande på dryga halvlitern milen. Ren transport.

Moln idag. En regnskur. Taket nedfällt, eller uppfällt, hur man nu ser det, skyddande mot både sol och regn. Holland är trevligare än Tyskland och Belgien är något trevligare än Holland. Särskilt när vi närmar oss Frankrike. Rutten blev Oldenburg - Hamburg - Bremen - Enschede - Eindhoven - Liège. Vi tänkte oss hotell i Hasselt men det

3

var fullt, liksom nästa lilla ort. Vid 21.30 nådde vi Etap hotell i Liège.

Belgien verkar inte vara mycket för hotell, såsom i Tyskland och Frankrike. Ingenstans i Belgien har vi sett skylt med "rooms" eller "zimmer". Hungern efter hotelletande ledde fram till en improviserad meny på en parkering i St Truiden.

Nu har Belgarna tagit rollen som vägarnas vildar från norrmanen. Fort far alla fram. Hastighetsbegränsningarna

är högt satta och ändå verkar ingen bry sig om dem.

Nu är vi bara 12 mil från Frankrike och det är lördag kväll. Imorgon spelar Frankrike VM-final i fotboll mot Italien, och vi lär hinna fram till Frankrike när Frankrike ska vinna.

Dag 4, Ardennerna
2006, July 9, Sunday, 18:07

Dag 4 stavas - Ardennerna. Den bergsskedja som skiljer Belgien från Frankrike.

Vid dess södra sida finner vi staden Verdun som en historisk plats från första världskriget. Det förlorade tyskarna också. De fick inte ens bronsmedalj i det kriget. Inte i nästa heller.

Utmed vägen har fransoserna ställt upp kulisser med fordon och soldater från första världskriget. Frankrike är bra på utställningar

28 hästkrafter är lite för Ardennerna. Det är inga 28 Ardenner-hästkrafter i Omar. Högt varv och låg växel gäller, när det går uppåt. Nerför är det desto lättare. Ett stadigt tag om ratten och vrid i kurvorna. Tjoho! När så det franska landskapet breder ut sig och de typiskt franska vägarna slingrar fram väl avvägda, är det som om Omar blir glad. Vi gungar fram och motorn spinner. Attention! Les sudeoises sont arrivés!

Söndag i Frankrike innebär att eventuellt öppna butiker stänger klockan 12.30 och sen är det stängt. Våldigt stängt. Så pass att vi kände oss hänvisade att häda med en måltid

på McDonalds.

Vid en sjö söder om Bar le Duc finns en camping. En fin sådan. För 15 Euro per dygn får vi; fin plats, el, vatten, dusch, toa och pool. På området finns restaurang och bar, såklart. Och just ikväll har de riggat upp en bioduk för att visa finalmatchen i fotbolls-VM. Kvällen är räddad. Voila!

Dag 5, Dagen efter guldhoppet. Quelle match!

2006, July 10, Monday, 17:11

Frankrike är dagen efter hoppet om guld i fotbolls-VM.

Restaurangen på campingen bjöd på fotbolls-middag. Nja, vi fick betala förstås. Precis som alla andra fransmän där. Quelle match! Ett mål på straff efter 6 minuter in i matchen. Sen inget mer, för Frankrike alltså, förrän i den avgörande straffläggningen efter förlängningen. Men vad gjorde Zidane i förlängningen? Han skallade en motspelare i bröstet och blev utvisad. Denne av fransmännen hyllade slutade sin karriär som landslagsspelare med att bli utvisad! Eländes, elände.

Dagen har för övrigt gått i lathetens tecken. Efter en tripp ner till byns Intermarche för att köpa mat bevistades det lokala badet i sjön, vid namn Lac du Der. Med svenska mått är det mera ett träsk, som rensats ur och rustats upp med en konstgjord sandstrand. Fräscht, snyggt, bekvämt och varmt. Tres bonne!

En öl kyld i kranvatten väntar. Vi tar ett dygn till på denna mycket fina camping. La vie est belle!

Dag 6, En hyllning till silvertejpen

2006, July 11, Tuesday, 17:00

Hur klarade man sig innan silvertejp fanns?

Silvertejpen är värd en hyllning. En lovsång för silvertejpen. Utan den vore vi förgängliga på vår campingfärd. Säg den sko, tält eller solskydd som inte kan lagas av silvertejp. Den räddar oss när nöden är oss nära. När de andra materialen oss sviker. Kära silvertejp, vi vill dig på detta vis hylla.

På daglig svenska heter det silvertejp. Ibland kan vi höra beteckningen "Tesa-band", vilket kommer från

tillverkaren Tesa, som ju var först. Nu har Biltema utmärkta rullar för 25 kronor.

Som synes på bilden nedan har taket börjat släppa. Lite "raggar-svets" (ståltråd) och silvertejp fixar det lätt. Observera att detta gäller för bilar av enklare modell såsom 2CV (Omar). Hur fixar man ihop en cabriolet på en ny Peugeot med silvertejp, tro?

Denna dag har förflutit i värmens och lättjans tecken. Det är varmt. Mycket varmt. Varmare än igår. Det är vinstilla. Imorgon far vi vidare med nedrulla tak. Då får vi svalka.

Dag 7, På franska D-vägar

2006, July 12, Wednesday

De franska vägarna har ett system. Det finns D-vägar, N-vägar A-vägar och Betalvägar (péage). Vi har åkt D-vägar idag. Det är de minsta.

De har lett oss från Lac du der via Chaumont, Lons och Bourg en Bresse, till Morestel. Solen har varit ihärdig. Lika ihärdig som Omar. Vägen har slingrat längs med Rhône, nära kanten till bergen mot Schweiz. Titt som tätt tittar någon, skrattar lite och sätter upp tummen. De gillar vår 2CV-färd. Förmodligen tilltalar det fransosernas stlthet, att några utlänningar anammar deras bilkultur.

I Bourg en Bresse uppstod en kö. I änden på kön stod en fransos och mekade med sin 2CV från 1960-talet. Till synes helt oberörd av trafiksituationen. Vi stannade och frågade om hjälp önskades, men glad avböjde han hjälpen och önskade oss trevlig fortsatt resa - Bonne Voyage!

Solen tar, när taket är borta, dvs. uppfällt, dvs hoprullat. Imorgon blir det taket nedfällt, dvs. utrullat, för att skydda oss.

Dag 7, Matbruk

2006, July 13, Thursday

Att köra cirka 40 mil med en kraftigt fläktande värme, på en frukost bestående av kaffe, två baguette med ost och en russinbulle, en banan till lunch, ger behov av mat, på kvällen

Nu ska det ätas. Nu blir det en hel meny. För 50 Euro, för två, får vi en entrée (förrätt) bestående av en kraftig sallad med lever och njure. Huvudrätten är två grillspett med grönsaker och frites (pommes frites). En meny utan ost går inte. Nu kommer en tallrik med tre sorters ost och ett bröd som får gommen att jubla. Till allt detta en halv liter av ortens rödvin, Côte du Rhône. Jovisst, två kulor sorbet och två kaffe, bara för att smälta allt innan.

Därefter inträder ett stadium som närmast kan betecknas "övermätt". Lägg där till 40 mil i vindig sol. Ni förstår. Jag vaggar fram över gatan, för restaurangen ligger bara rakt över gatan från hotellet, likt Lilla Fridolf. Ni vet han med två smala ben, ett litet huvud och som om han svalt ett bowlingklot. Så är det. I samma ögonblick slår det

mig att många till åren komma fransoser ser ut så. Som Lilla Fridolf. Men inte fransyskorna. Varför det? Vi är olika, även i det. Boken "Franska kvinnors smala lycka" ligger på hyllan för olästa böcker hemma. Där finns svaret.

Nu är det morgon, dagen efter matbruket. Magen har smält födan, Likt en tiger på stäppen som svalt en dovhjort har jag bibringat mig näring.

Nu kan vi snart åka igen, med nedfällt tak, mot Castellane, där det enligt uppgift ska finnas en norsktalande fransman som har en camping och en samling av Citroëner. Tänk vad detta land kan innehålla. Jo, med tanke på matbruket ska vi ju inta hotellets petit déjeuner (frukost) snart för att hålla formen.

Dag 8, Blixtar och dunder - magiska under
2006, July 13, Thursday

Ett citat från röderna Herreys klassiska schlagerdänga får beskriva dagen.

Det har åskat och regnat. Och som ett magiskt under kämpar vår Omar på tvåans växel uppför och nedför de

närmast omöjliga vägarna från Morestel via Grenoble mot Castellane, där vi nu har landat. Lika magiskt är det att det nu är uppehåll. Vid en tankning lyckades vi räkna ut en förbrukning på 0,48 liter per mil. Magiskt. Under? Är det möjligt?

Campingen har trådlöst nätverk, men man måste fixa med användarnamn och passord, så det får bli via svindyra Telia via kommunicerar.

Nu hör vi åskan igen. Blixtar och dunder. Vi tror på magiska under, igen.

Vi har också funnit en ny facilitet på Omar. Det finnes en inbyggd baguette-hylla när "air-condition" är inkopplad.

Dag 9, 14:e juli - Nationens dag
2006, July 14, Friday, 17:

Den franska nationen firar nationaldag idag till minne av stormningen av Bastiljen detta datum 1789 då den franska revolutionen genomfördes.

Vi firar den genom att konstatera, efter konversation med de franska campinggrannarna, att det ska regna varje eftermiddag (après midi) både fredag, lördag och söndag.

Det fungerar så att vattenångan från havet nere vid kusten bildar moln som kommer upp i bergen i Haute Provence, där vi är nu, och laddar ur sig med kraftiga knallar. C'est la vie! Det spelar ingen roll att det är nationaldag.

Campingen består av holländare som har alla prylar man kan tänka sig för camping. De plockar och pysslar. Monterar och demonterar. I de franska tälten kan vi höra ett och annat franskt praktgräl om hur middagen ska tillagas eller nåt annat lika viktigt. Det hörs. Och tyskarna är störst och har allt. Två grannar längre bort dammsuger de hunden denna morgon, Mon dieu!

Tyskarna skulle nog pallra sig ned till Musée de la Resistance, som vi besökte denna förmiddag (matin). Där fanns konkreta bevis på den kamp som den franska motståndsrörelsen förde även efter dagen D, den 6:e juni 1944. I södra Frankrike fälldede allierade ned fallskärmar med förnödenheter såsom mat, radioapparater, sprängmedel och granater som motståndsmännen använde för att sabotera för tyskarna och italienarna. Imponerande.

Interiör från hemlig radiostation bemannad av motståndsrörelsen

Lunchen blev en dagens rätt (plat du jour) inklusive en kvarts liter (pichet) rött vinn. Allt intaget under restaurangens tak beskådande det åskrika regnandet. Alldeles lagom för att ta sig tillbaka till Omar och intaga en

siesta. De andra camparna kämpar med sina tält och pryttlar. Vår omar står 20 cm ovanför regnvattnet och bara tittar på. Voila!

Dag 10, Complet

2006, July 15, Saturday

Det franska ordet för fullt. Complet. Det är komplett fullt vid kusten.

Efter en stadig frukost i det fria på campingen i Castellane bunkrade vi bröd, ost, korv och vin på byns lördagsmarknad. Färskt bröd med äpple och russin. En fika (un café) på angränsande bar för att ta bort lite av konsekvenserna av nationaldagsfirandet.

De små vägarna nedåt kusten gick nästan runt sig själva. Omar har ingen servo. Omar är kraftigt understyrd. Precis som en 2CV ska vara. Hans naturliga riktning i alla lägen är **rakt framåt**. De 100 km färden gick från Castellane ned till låglandet vid Brignoles hade den fördelen med sig att gymnastikpasset för armarna därmed är avklarad denna vecka. Att det dessutom kommer

regnskurar som gör att Omars torkarblad ter sig som leksaksspadar i en grusgrop gör det hela alltmer intresant.

Jo, det är undertecknad poserade invid Omar

Från Toulon och västerut utfördes operation hotelljakt. Complet. Toute complet. Värmen stegrar. Omar kämpar. Vi svettas. Toute complet. Hunger uppstår. Vid Aubagne finns äntligen ett rum ledigt på den franska hotellkedjan Citotell. Dessutom ett rum i etage. Sängen däruppe med kylanläggning. Soffa och toa på nederplan. Framförallt är det vårt rum idag.

Jo, hur var det nu med den norsktalande fransmannen med campingen i Castellane. Han fanns, liksom han kopia till son, som skötte biljettförsäljningen till det privata

muséet av Citroën-bilar från efterkrigstiden. Cirka 40 fordon fanns i en egen byggnad. Varje fordon hade dessutom sin egen historia beskriven. Många bilder blev det.

Med tanke på antalet 2CV vi ser på vägarna, dvs. det få antalet vi ser, blir rådet att köpa en 2CV så fort man ser nån. Åtminstone om man ser 2CV som en aktie. Överallt tittar folk på oss oss ler och nickar. Vi är bland de få som kör 2CV, i 2CVn's hemland Frankrike. Av 2CV är det knappast complet (fullt). Det är snarare tvärtom. Remarkable!

Dag 11, La Mer
2006, July 16, Sunday

Havet - La Mer. Vi är vid det mellersta havet - Medlhavet.

Öster om Marseille avtar Riviera-hysterin. Det är inte "complet" längre. Den fyrstjärniga campingen har givit oss en plats 40 meter från havet. För 32 Euro per natt bor vi som i en egen stad som har allt. Här är mera fransmän än tyskar, holländare och belgare. Det sägs att fransmännen

håller sig till kusten väster om Marseille, dvs. det som tillhör Languedoc, medan utlänningar gärna trängs öster om Marseille mot Cannes och Nice.

Omar har fått en plats i solen

Idag bjuder vi också en på en bonusbild.

Bilden heter "**Ingvar Carlsson goes baywatch**".

Dag 12, Vindar

2006, July 17, Monday

Det är varmt och det blåsar. Fläktar. Än hit och än dit

Det finns ett system i blåsten. På kvällen blåser det svagt från havet mot land. På natten blåser det nästan inte

alls. När vi öppnar Omars tak och samtidigt öppnar en springa i bagageluckan kan det under stundom komma svala pustar från havet in genom taket och ut genom bagageluckan. Det är stjärnklart.

På morgonen kommer pustarna från land ut mot havet. Skönt. Öppna bakluckan mera. Svalka. Njuta. Ligg och titta på campinglivet genom bakluckan. Det finns många varianter på camping. Sen ner till havet, och där blåser det inte alls förrän efter lunch då det börjar blåsa rejält från havet in mot land igen. Och så håller det på. Oavbrutet.

Havet är +27C. Vad luften har för temperatur är okänt. Men det är mer än +27C. Imorgon tar vi sikte lite längre västerut mot Languedoc. Det ska finnas ett världhus med piscine (pool), med helpension, i Margon, utanför Roujan.

Dag 13, Det handlar om vin
2006, July 18, Tuesday

I Languedoc handlar det om vin. Varje plätt har vinstockar. Varje by har vingårdar. Det är Frankrikes vinbod

Efter två campingnätter med Medelhavsk värmefuktighet i sand tog oss Omar de cirka 10 milen upp till Roujan och Margon. Världshuset var "complet" kommande natt. Men imorgon natt var det "non complet", så vi bokade in oss på en halvpension då. En snabb omgruppering till Hotel Molière i Pezenas, med ett lyxigt rum med rena handdukar, utan sand, och fjärrstyrd luftkonditionering. Oh, la la!

Färden gick över de vinfält för vilka Omar är byggd. Det märktes att han trivdes. Det var helt naturligt. Vägen så smal att endast en bil kan färdas. Omar kliver vant och gärna åt sidan ut i gräset eller diket utan problem.

Luften här, 30 km upp från kusten, är klarare och fräschare. Vinstockarna har fått frukt som om 2-3 månader

ska skördas.

I byn finns gott vin till lågt pris. Vi är ju mitt i vinlandet. En "pichet" är 75 cl, en "demi" är 50 cl och en "quart" är 25 cl. Ungefär. För ingenting är helt exakt här. Det är mycket Frankrike här. Det är franska landsbygden. Precis så franskt som vi nordbor tänker oss. Det är en bit bort från den stora turismen som Rivieran och dess förlängning innebär.

Dag 14, Matbruk 2

2006, July 19, Wednesday, 17:32 - La vie en 2CV
2006

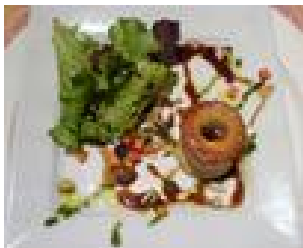
Igår var det matbruk, igen. Eftersom lunchen bara blev några bullar och vatten inträdde stor hunger framåt kvällen

På Café de la Bourse, till höger om hotell Molière i Pezenas, intogs två öl och en Ricard. Bara för att reta smaklökarna.

Antingen går man sen till grannkrogen och tar en tre-rätters meny för 12 Euro, eller så gör man som vi gjorde går till vänster om hotellet och tar "lyxkrogen" där en fem-

rätters betingar ett pris på 26 Euro. Första tallriken såg ut så här...

De därpå följande fyra tallrikarna (plateau) hade ungefär samma idé. Resten kan ni räkna ut själva...

På vägen mot Margon där vi reserverat en halvpension dagen därpå, dvs. idag, fick Omar åter visa sina talanger på de enfiliga tvärsörevägarna mellan vinfält och byar. Vyerna är ju inte så tokiga.

Framme i Margon väntar värdhusets pool. Dock gick vi först till fel pool och hamnade i en privat pool, som inte tillhörde värdshuset. Efter en stund kom en tant och på bruten fransk-engelska sa "Wöt ar jo döing?". Pardon, pardon - vi hade gått fel. Det var en annan pool vi skulle till. Och den fick vi för oss själva. Tres bien! Eftermiddagen är räddad, inför ännu ett flerrätters matbruk ikväll. Mon dieu!

Dag 15, Matbruk igen!
2006, July 20, Thursday

Värdshuset i Margon bjöd på middag som sällan glöms.

Förvisso var det "bara" en tre-rätters, dvs. förrätt, huvudrätt och ett dessertbord som vem som helst skulle falla för. En sådan komposition medför att man vaggar från matsalen svagt omtöcknad av mycket och god mat för att söka sig till rummet och där finna sängen. Bonk. Morgonen efter görs uppvaknandet med en första fundering om vilken

ångvält det var som körde över mig igår.

Efter en stadig frukost. Jo, stadig. Precis som om inte magen var redan full bär det av norrut mot Millau för att bese den höga bron fransmännen uppfört som lösning på de oändliga bilköer som uppstått tidigare somrar när alla Parisare ska till Franska Rivieran. Naturligtvis är bron den högsta och längsta i världen. Ingen annat skulle anstå fransoser när ett projekt ska genomföras.

Vägarna upp genom franska centralmassivet är krokiga och Omar kämpar likadant som han gjorde när vi passerade i kanten av Alperna förra veckan.

Ett hotellrum i staden Figeac får ge oss härbärge denna natt. Jösses. Det är två veckor sen vi gav oss av. Hur kan tiden gå så fort?

Dag 16, från berg till åker
2006, July 21, Friday, 18:35

Frankrike har alla former av natur. Gårdagens bergsbestigning övergick idag till åkermark

När vi närmar oss Limoges och Poitiers planar det ut och vår Omar behöver inte kämpa lika hårt. Fukten nere vid Medelhavet har gjort att silertejpen har börjat lossna. När sådan tejp lossnar "flärpar" det. Det låter. Vid 80 km/tim låter det i vänster främre del av taket och vid 110 i den bakre högra delen. Automatisk audiell hastighetsangivare.

Denna fredagkväll har vi ett rum som egentligen är ett gammalt stall på en gård som heter Pomme d'Or, 20 km nordost om Poitiers. Gården ägs och drivs av det svenska paret Eva-Lotta och Peter sedan våren 2006. Det är ett alldeles ljuvligt ställe. Med detta rum säger statistiken att vi har bott i Omar 8 nätter och på hotell eller rum 8 nätter. Idag bjuder vi på en bonusbild från Margon.

Innebörden av skylten är nästan övertydlig. Det är lika uppenbart att den som ritat skylten har väl studerat en hunds kroppshållning i dylik situation. På nåt vis verkar dock hunden vara lite hård i magen.

Dag 17, Pomme d'Or, åska, värme, Cola och Le Mans
2006, July 22, Saturday

Stallet i Pomme d'Or var alldeles perfekt. Pomme d'Or betyder ju Guldäpplet. Det var det.

Vi förstår att Eva-Lotta och Peter som besökte Pomme d'Or som gäster i september 2005 fastnade direkt och förvärvade gården. Det är nästan som en sådan idyll som

man tror bara är idyll och inte verklighet. Detta är verklighet. I byn som heter La Chapelle Moulière har bara 200 invånare. 3,5 km längre bort finns nästa by som har bageri, charkuteri m.m. och 12 km ännu längre bort finns Chauvigny som har ännu mer och 20 km västerut finns Poitiers och där finns ännu mer. Så är det i Frankrike. Det är sällan långt till något. Inte till Pomme d'Or heller. Inte ens från Sverige

Entrén till Stallet

Javisst, blir vi sugna, att göra som Eva-Lotta och Peter. Tänk att hitta en sånt ställe och sen ta klivet. Att göra det.

Natten i Pomme d'Or hade som ingångsvärden två magar som vistats i 34 gradig värme utan alltför mycket motion och rörelse. Desto mera mat. Spänningar kan man säga. Väderspänningar. Även i luften och på himlen med åska och blixtar. Hela natten. Ja, hela natten. Sammanlagt med en division myggor resulterade det i att mängden sömn blev något decimerad, trots den totala bekvämligheten på Pomme d'Or. Det är i sådana situationer som man mitt i natten kan vakna och känna att en kall Coca-Cola skulle vara värd en rejäl slant. Ett himmelrike för en kall Cola.

Efter en rejäl frukost hos Eva-Lotta och Peter, i deras eget kök, gnirkar sig Omar vidare med oss norrut mot Tours. Där finns både olja till Omar och Cola till oss.

Från Tours är det bara 90 km till Le Mans och den södra infarten till Le Mans är en delsträcka av den riktiga sträckningen på ett klassiskt Le Mans racing-lopp. Omar har kört le Mans! Precis som det anstår en bil av klass.

Racingförarna behöver ett depå-stopp på ett hotell med air-condition i Le Mans, såklart.

Som dagens bonusbild bjuder vi idag på en bild fångad redan i Castellane för ett tag sedan.

Vi har valt att kalla bilden "**Ingvar Carlsson är dörrvakt**"

Dag 18, från kust till kust
2006, July 23, Sunday

För en vecka såg vi Medelhavet. Idag, en vecka senare, ser vi Atlanten

Från campingen i Houlgate, som ligger mitt emellan Caen och Le Havre ut med kusten har vi direkt utsikt över havet. Det fläktar. Det är svalt. Det är skönt. Så skönt. Rakt norrut över vattnet (Engelska kanalen) ligger Brighton. Fast några engelsmän ser vi inte av här.

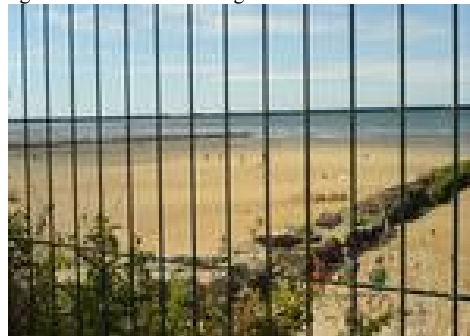
Vi lyckades få en plats mellan två tyska husbilar, med alla tillbehör. Tyskarna har sina bilar på längden, medan Omar står på tvären. De flesta pekar, ler och säger något när de går förbi. Ett äldre par stannade till utanför bilen och när vi stack upp fötterna och började vinka med tårna inifrån bilen utbröt stor glädje. Kanske de själva gjort samma sak för 50 år sedan.

Omar har idag uppgraderats med solparasoll, som hålls fast med hjälp av en gummistropp fäst i förarens säkerhetsbälte.

Uppvakningsvyn imorgon bitti kommer att vara "fängslande". Gallret är välkommet för annars kan man trilla rakt ned bland stenarna när man i nattens panik måste

söka lösa naturbehoven. Den tyska husbilen är dessutom onödigt lik en sanitetsinrättningen.

Fängslande vy som både kanaliserar och gallrar tankarna

Dag19, Havsskillnad
2006, July 24, Monday

Det är skillnad på hav. To have(e) or not to hav(e).

Ett hav är inte likt ett annat. Det här havet, Atlanten och Engelska kanalen, det lever. Medelhavet är jättebra att bada i. Det är varmt och lagom salt. Som ett behändigt badkar. Men det här havet bestämmer hur mycket det ska vara. Tidvattnet tar det fram och tillbaka. Och med varje sådan sväng, två gånger per dygn, kommer det nya saker till stränderna. Snäckor, snäckor och snäckor. Naturliga snäckor.

Vad gäller badsnäckor fanns det mer i Medelhavet. Där trängs nämligen fler av arten homo sapiens. I medelhavet gäller det att trängas. Det verkar nästan som att ju mer man trängs ju bättre är det. Trängeln ökar ju närmare Italien man kommer. Hur det ser ut i Italien har jag ingen aning om. Men det vet säkert många svenskar, för det verkar vara där svenskarna är. De är i alla fall inte i Frankrike. Vi ställer oss frågan: - Var är svenskarna? Inte där vi är, om nu säger något.

Nej, ett hav ska vara en Atlant eller en Ocean. Det är liksom mera definitivt. Medelhavet, Svarta havet, Döda havet eller Röda havet är ju nåt annat. Ett slags stand-in för

hav.

En dag i lathetens tecken. En dag för vila och reflektion. Havets sus stimulerar en skön trötthet. Lätt att slappna av. Lätt att somna. Lätt att vila. Lätt att ha det skönt. I Frankrike, så nära England utan att drabbas av Steak and Kidney pie.

Tysken på ena sidan har lämnat. Precis som 1945. Ganska snabbt efterträdd av en Italienare, som har alla pryglar som kan behövas. På andra sidan är tyskarna kvar. De pratar de allierades språk, engelska, och kallar campingen för "Paradise". På hyllan ovanför finns holländarna anledda av en holländsk kvinna som på morgonen står och hälsar på alla hon ser med orden "Morgen", förmodligen i tron att resten av campingen är tysk, i Frankrike. Jag svarar med "Bonjour". Men, var är svenskarna? En dansk har skådat. Igenkänd på den röd/vita utstyrseln samt lätet. Vi sa "Hej".

Campingförståndaren tittar på oss varje gång han passerar, ler och sätter upp tummen. La vie en 2CV. Det är

Frankrike. Vi är i Frankrike. Vid havet. Det enda riktiga hav Frankrike har.

Dag 20, värme och el
2006, July 25, Tuesday

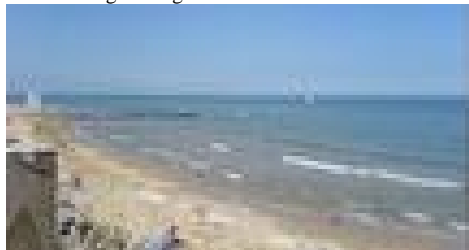
Det är varmt. Mycket varmt. Värmebölja. Alla pustar och puhar.

Kustvägen från Houlgate upp till Seines inlopp är väldigt vacker. By efter by utmed kusten. De tar aldrig slut. Men det gör vi och kastar ut Omar på betalmotorvägen norrut mot Rouen. Fortfarande varmt. Alla fönster öppna. Taket påmonterat.

Värme och fukt tillsammans med bilel är ingen lysande kombination. Så hade den säkringen, av de totalt 3 som Omar innehar, kommit att börja glappa. Säkringen, som är av glasrörstyp, hade alltså inte gått av. Den hade bara börjat glappa i säkringstrådens infästning. Precis som om lödtennet med vilken tråden var fästad hade smält eller korroderat. Inga problem. Ny säkring monteras och vips är

allt ok igen.

Ett annat bilelektriskt fenomen har uppstått. Saken är sådan att laddmätaren minskar ju mer motorn och därmed generatoren varvar. De borde vara precis tvärtom. Inga problem. Åtminstone inte än så länge. Mina kunskaper i laddrelän säger att antingen är det på eller av. Det här är på, men med konstiga utslag. Vad är det?

Vy från vår campingplats i Houlgate, som vi nu lämnade för färden norrut

Vi har nu landat på ett Etap-hotell utanför Lille. Det lär finnas en restaurang 300 längre bort. Nu går vi.

Dag 21, skyltar
2006, July 26, Wednesday

Det går inte att undgå att notera olikheterna mellan Frankrike, Belgien, Holland och Tyskland, när man som vi passerar samtliga på en dag.

I Frankrike finns det skyltar för allt. Förutom vägskyltningen, som jag återkommer till, finns det skyltar för sevärdheter, hotell, restauranger m.m. Alla skyltar har sin stil, så att du inte ska förväxla dem. Det finns ett konsekvent system. I Belgien rasar alla system. En röra och en sörja. I Holland blir det något bättre, men systematiken verkar långt borta. Så åter i Tyskland finns ett system, även om det är lite illa underhållet, så finns det en långsiktigt konsekvent grundtanke.

Åter till de franska trafikskyltarna. Vanligtvis vita med svart text angivande destinationsorten, eventuellt tillagt med avståndet. Om skylten är grön är det minst en nationalväg, och är den blå är det motorväg. Gratis eller avgiftsbelagd (péage). Om man så kommer till en korsning och ingen av de utpekade orterna eller namnen stämmer,

finns det nästan alltid en skylt med texten "autre direction" (andra riktningar) eller "toutes directions" (alla riktningar). Om inget annat passar tar man den och i 99% av fallen kommer man senare till en ny korsningen, eller rondell som fransmännen gillar, och där finns ett bättre val. Ett helt suveränt system, som får en att tro att en programmerare suttit och ritat systemet. "IF du ska till orten-x THEN åk ditåt ELSE åk hitåt ENDIF". Som jag nämnt tidigare finns N-vägar, D-vägar och A-vägar. Alla med nummer. Konsekvent och tydligt. Det var Frankrike det.

I Belgien verkar kriget nyligen avslutat. Skyltar ser ut som om de kommit på plats på måfå. Raka vägar är endast en dröm och kringekrokar, med otaliga visningar kors och tvärs utan synlig strategi tar vid. Tur att Belgien endast är 150 km långt från nord till syd. Vi ställer oss frågan vad har hänt med Belgien? Har de blivit förslappade efter att ha förärats intäkterna av det stora EU-parlamentet till vilket vi betalar? Nästa fråga som inställer sig är om det verkar särskilt smart att placera Europas hjärta och hjärna i det snår som Belgien synes vara. Eller kanske det stämmer bra med parlaments-snår och trafik-snår i härlig symbios.

Hela Belgien och Holland är belagt med långtradare. Ekipage efter ekipage i en aldrig sinande ström. Ibland ligger det konvojer med upp till 15 ekipage på motorvägen. Ibland kör de om varandra och stoppar upp allt annat. Var är tågen? Varför alla lastbilar? Transportsystem? I Tyskland verkar det vara vägtull på lastbilar på Autobahn, så där är det lugnt. Men överallt annars är fullt. Lastbilar, lastbilar, lastbilar. Vår är Europas infrastrukturminister?

Omar har slitit i en temperatur av +36C, som det var på gränsen mellan Holland och Tyskland. Det är varmt. Väldigt varmt. Taket nedrullat. Det blåser - varmt. Varmt, varmt, varmt.

Det verkar som att "laddningsfenomenet" är temperaturberoende, för denna morgon när det endast var +24C utanför Lille, uppförde sig laddmätaren normalt igen, för att i den tropiska hettan återgå till onormalt beteende. Inte visste vi att vi skulle hamna i Europeisk värmebölja.

Ett gasthaus i Lingen har ett mycket fint och snyggt rum med närhet till en restaurang. Det kan bli tysk schnitzel ikväll.

Dag 22, Flensburg
2006, July 27, Thursday

**Hemväg via Tyskland innebär konsumtion.
Konsumtionen gjordes i den tyska staden Flensburg.**

Där finns två stormarknaden inriktade på konsumtionen från norr, dvs. Norge, Danmark och Sverige. Fördeparkt och Cittimarkt. Vi besökte båda i värmen. Det är fortfarande väldigt varmt, fastän Omar tagit oss väsentligt längre norrut idag.

Omar har handlat mycket i Flensburg. Syns det? Nja, det är ju en Citroën, med fjädring för det mesta.

Här måste också omnämnas det helautomatiska Etaphotell som vi råkade på i Flensburg. Receptionen är borta. Den manuella alltså. I entrén finns en automat med pekskärm där man bokar sitt rum. När allt är klart och betalat med betalkortet i samma automat kommer det ut ett kvitto med rumsnummer och koder till alla dörrar. Enkelt snabbt och bekvämt. Möjligen får vi se någon vid frukosten imorgon. Eller också inte.

Dag 23, efterlängtat regn
2006, July 28, Friday

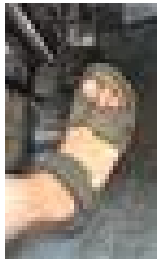
Det regnade natten i Flensburg. Det regnar på vägen mot Köpenhamn. Det regnar på broarna. Det regnar överallt. Och det är SKÖNT

Omar kämpar, något tung i rumpan, hemåt. Det är uppåt. Hela vägen är uppåt från Hamburg till Sverige. Och sen i Sverige är det uppåt. Uppåt, uppåt, uppåt. Jag har

aldrig sett så mycket uppförsbacke. Omar kämpar och frustar. Det går uppåt. Både Omar och vi vill hem.

Inför sista etappen har vi slagit läger på hotell i Växjö. Exotiskt kan man tänka. Regnet hänger i luften. Det är skönt. Sista delsträckan imorgon. Sen är vi hemma. Oh, hemma. Så skönt. Egen säng. Inget ont om Omars bädd. Tvärtom. Den har varit bland de bättre. Bättre än somliga hotell. Men hemma är ändå hemma. Voila!

Det blir bonusbild idag.

Ingvar Carlsson är i gasen

Dag 24, Växjö by night
2006, July 29, Saturday

Restaurang PM i Växjö visade sig ha fallit för det franska. Så fanns t.ex. en Menu d'ete, sommarmeny.

Även om menyn var fransk var priserna svenska. Eller vad sägs om en flaska av husets rosévin för 25 Euro, förlåt 245 svenska kronor. Vår fördrink blev "Småland pearls" för 10 Euro (99 kronor) bestående av ett glas champagne med några lingon i. Fyndigt och gott, men som sagt, dyrt. Vi är ju vana vid franska prisnivån.

Vi började dag 1 i Småland och vi avslutar dag 23 i Småland.

Lördagen fick Omar kämpa med 44 flaskor vin, 2 bag-in-box och två plattor öl i uppförsbackarna på E4:an i Kolmården. Tur att det finns låga växlar.

Vi är hemma. Det är svalt och skönt. Omar är också hemma och nu urlastad. Inom några dagar ska Omar få service, vilket han är väl värd efter att ha givit oss "La vie en 2CV 2006".

La vie en 2CV 2006 - epilog
2006, July 30, Sunday

Historierna är många om hur 2CV varit med på expeditioner och strapatser över världen. Vår färd var förhållandevis kort och liten. Vilka är då erfarenheterna?

6612 km på 393 liter bensin ger ett snitt på 0,6 liter per mil. Det har varit backar upp och backar ner. Det har varit varmt. 39 grader som högsta notering. 11 nätter har vi bott i 2CV.

Förväntningarna var inte alltför högt ställda, när vi gav oss iväg och skojade om att "vi kommer väl till Växjö skärgård". Över 600 mil senare kan vi konstatera

- att vi aldrig haft träsmak
- att bland de skönare nattsömnerna har varit i 2CV
- att 2CV hänger med i vanlig trafik
- att 2CV "åker man" eller "kör man". Det är inget att man bara färdas i.
- att folk vänt sig om överallt och lett och skrattat och satt upp tummen, som för att uppmuntra oss

Eller vad sägs om, den gamle mannen på en bensinstation som med drömsk blick och sprucken vindrickarstämman harklar fram att hans första bil var en 2CV - en 375-kubikare. Den var bra den.

Eller den gamla damen som skötte hotellet i Figeac. Hon sken upp och berättade om sin första 2CV - en Fourgonette (skåp) - som hon körde 34000 mil med. Med en typisk fransk ryckning konstaterade hon att de (Citroën) minnsann inte alls gjorde lika bra bilar nu för tiden.

Eller fransyskan som rusar fram till oss när vi sitter i baksätet, som trädgårdssoffa, med rutig duk på vårt bord (uppochnedvänd plastback), och tittar på solnedgången i Houlgate. "- Genial! Super!" Tummen upp.

De mer beskedliga Holländarna, som har alla moderna tillbehör, och vars nyfikenhet på hur vi skulle komma in och sova bilen kunde fått deras ögon att trilla ur ögonhålorna.

Förundran hos tyskarna när vi tog fram el-aggregatet och kopplade på datorn på 220 volt och surfade via mobiltelefonen, glömmer vi sällan.

Känslan av att på de krokiga vägarna i uppforsbackarna bli ikappkörd av någon stinn tysk maskin med flera hundra hästkrafter, för att när det sen blev kurvor se dem försvinna, trots alla bokstäder med ESP, ABS, EBS och vad nu allt det finns. Liksom känslan av att ta sig över en något ojämn gata med 44 vinflaskor i skuffen, utan att det märks, medan BMW, Audi och andra lok med lågprofiläck smygande studsar fram.

Vår franska rutt

2CV är en helt otrolig skapelse, som verkar klara allt, till synes.

Nu har vi provat och imponationen går säkert inte att ta miste på.

"Deux cheveau blancs vers la fenètre d'une deux cheveau blanc"
(Två vita hästar genom fönstret på en vit två-hästars)

makeit publishing, 2006